

FOYER MARTHE ROBIN - Brasschaat
wekelijks foyerbladje nr 30- 2019
Zaterdag 12 oktober

Feest van het Moederschap van de H. Maagd - 11 oktober

“Zalig de schoot van de Maagd Maria die de Zoon van de eeuwige Vader heeft gedragen.”

Op vrijdag 11 oktober vierde de Kerk het feest van het moederschap van de H. Maagd Maria. Het moederschap van Maria werd op het Concilie van Trente in 431 plechtig als geloofspunt afgekondigd. Bij het 15de eeuwfeest heeft paus Pius XI dit feest ingesteld. Het moederschap van Maria is niet alleen het uitgangspunt en de verklaring van de hoge uitverkiezing van Maria, maar ook de bron van haar liefde voor ieder van ons en het beeld van alle moederschap op aarde.

Verschijningen en boodschappen te Fatima 1916 - 1917

De verschijningen van Onze Lieve Vrouw te Fatima in 1917 aan de drie herdertjes werden voorbereid door de aartsengel Michaël in 1916. Hij leerde de kinderen mooie gebeden en gaf hen raad.

“Mijn God, ik geloof, ik aanbid, ik hoop en ik bemin U. Ik vraag U vergiffenis voor hen die niet geloven, U niet aanbidden, niet op U hopen en U niet beminnen”.

Rond 10 oktober, tijdens een derde verschijning houdt de Engel een kelk in de hand met daarboven een Hostie. Uit de Hostie vallen druppels Bloed in de kelk. De Engel laat de kelk en de Hostie in de lucht zweven. Hij knielt neer op de grond. Hij bidt driemaal het volgend gebed:

“Allerheiligste Drie-eenheid, Vader, Zoon en Heilige Geest. Ik aanbid U diep en offer U op het Lichaam en Bloed, de Ziel en de Godheid van Jezus Christus, tegenwoordig in alle Tabernakels van de aarde, tot eerherstel voor de beledigingen, heiligschennissen en onverschilligheid waardoor Hij beledigd wordt. En om de oneindige verdiensten van Zijn Allerheiligste Hart en van het Onbevleete Hart van Maria, vraag ik U de bekering van de arme zondaars”.

Dan staat de Engel op, neemt de kelk en de Hostie. Hij reikt de Heilige Hostie aan Lucia. Aan Jacinta en Francisco reikt hij de kelk om te drinken. Daarbij zegt hij:

“Neemt en drinkt het Lichaam en het Bloed van Jezus Christus, die door de ondankbare mensen vreselijk beledigd wordt en troost uw God!” (p. 16)

En de engel Michaël vraagt hen:

“Maak van al wat jullie doen een offer van eerherstel voor de zonden door dewelke Hij beledigd wordt en van smeking voor de bekering van de zondaars. (p. 14)

Op 13 mei 1917 verschijnt de H. Maagd Maria een eerste maal aan de kinderen. Op 13 juli leert Zij het volgend gebed aan de kinderen: ***“Als jullie het rozenhoedje bidden, moeten jullie op het einde van ieder tientje zeggen: “O mijn Jezus, vergeef ons onze zonden, behoed ons voor het vuur van de hel. Breng alle zielen naar de Hemel, vooral diegenen die Uw barmhartigheid het meest nodig hebben.”***

Bij haar 6de en laatste verschijning op 13 oktober zijn 70.000 mensen getuigen van de zon die met een duizelingwekkende snelheid rond haar as draait. In alle richtingen slingert zij bundels licht. Dan is het alsof de zon zich losmaakt van het firmament en zigzag daalt naar de aarde. De mensen schreien het uit van angst. Anderen roepen “mirakel!” Velen wenen om hun zonden. De drie kinderen zien de ‘mooie Dame’, die wij tot op heden vereren als ‘Onze-Lieve-Vrouw van de Rozenkrans’. Weerom vraagt Zij aan de mensen om dagelijks de rozenkrans te bidden, zich te bekeren en God ***“niet meer te beledigen, die al zoveel beledigd wordt”***. (p.20)

Alle uitspraken van de Hemel vindt u in “Kinderen van God- 2“ pagina’s 11-36

Heilige Teresia van Avila - feest op 15 oktober

Teresa van Avila werd op 28 maart 1515 als Teresa de Ahumada geboren in of nabij Avila, in de onherbergzame Spaanse landstreek Castilië. Zij was de derde van de tien kinderen die haar vader Alonso Sanchez de Cepeda, zoon van een tot het katholicisme bekeerde Jood, in zijn tweede huwelijk met Beatriz de Ahumada kreeg. Op haar dertiende overlijdt haar moeder en op haar zestiende wordt ze door haar strenge vader naar het klooster van de Augustinessen in Avila gestuurd. Een jaar later keert Teresa ziek terug naar huis.

Teresa treedt in 1535, als zij twintig is, toe tot het Karmelietessen klooster van de Menswording te Avila. De Karmel orde was reeds in de 12de eeuw ontstaan als een kluizenaarsbeweging op de berg Karmel in Palestina en vervolgens naar Europa gekomen. Gedurende de eerste periode van haar kloosterleven was Teresa vaak ziek en raakte zij herhaaldelijk in gebedscrisissen. Het was voor haar moeilijk zich te concentreren op God en naar binnen te keren. Een enkele flits van haar verbeeldingsvermogen was voldoende om haar geest rusteloos rond te laten zwerven. Maar in de vasten van 1554 krijgt haar geestelijke weg een nieuwe richting: ze wordt getrokken naar het beeld van de lijdende Christus 'overdekt met wonden' en wordt er intens door geraakt. Zelf zegt zij hierover:

'Nu leeft God in mij. God zij geprezen, dat Hij mij van mijzelf heeft bevrijd!'

Deze ervaring deed haar leven verankeren in God. Haar innerlijk gebed werd een vertrouwelijke omgang met God in de persoon van Jezus:

"Bidden is omgaan met een vriend van wie wij weten dat hij van ons houdt en met wie wij daarom dikwijls samenkomen om alleen en vertrouwelijk met hem te spreken."

Teresia van Ávila is één van de beroemdste mystici onder de katholieke heiligen. Samen met de heilige Johannes van het Kruis heeft zij de orde van de Karmel hervormd in de 16de eeuw. Haar geschriften hebben de mystieke theologie zo ingrijpend beïnvloed, dat zij door paus Paulus VI in 1970 als eerste vrouwelijke heilige werd uitgeroepen tot kerkleeraar.

Teresia wordt in de volksmond ook wel de "grote Teresia" genoemd, in tegenstelling tot de 'kleine Teresia', waarmee de eveneens heilige kerklerares Teresia van Lisieux wordt bedoeld.

Interessant om weten:

De Spaanse dictator Franco was een vurig bewonderaar van Teresia. Een ampul met daarin haar (veronderstelde) rechtersvinger, met ring, sierde decennialang zijn nachtkastje. Na het overlijden van de generalísimo keerde de vinger van Teresia terug naar Ávila.

-(Uit: Theologische encyclopedie)